

Израстване в *Благодат*

Култивиране на плодотворен брак чрез книгата Филияни

Сабрина Рийди

Израстване в богат

Утринно бдение за двойки

Сабрина Рийди

www.thehopeofglory.org

„Тайната, която е била скрита от векове и от поколения, но сега е разкрита... която е Христос във вас, надеждата на славата.“

(Колосяни 1:26-27)

Предговор от Елизабет Фюри

Фотография на корицата от Матю Дж. Барнс

април 2024 г.

Прегговор

В това бдение Сабрина ни води през книгата Филипяни, разкривайки съкровищата на всеки пасаж в контекста на брака. Тази книга ще ви предизвика – независимо дали сте младоженци или сте имали дълги години семеен живот – всеки ден да идвате при Христос, да се учите от Този, който е кротък и смирен по сърце. Правейки това, ще получите Неговата благодат да бъде благословение за вашия съпруг, съпруга, деца и всички, които ви заобикалят, и да отразяват Неговия характер. Бях много благословена в прочитането ѝ. Много често трябваше да спирам и да размишлявам върху идеала на нашия небесен Баща за брака. Господ дълбоко ме докосна чрез изследването на Сабрина и ме доведе по-близо до Себе Си, за да бъде преобразена от Неговото Слово. Простотата и дълбочината на тази книга ще ви дадат желание често да се връщате, за да препрочитате и да размишлявате върху красивите късчета истина, вложени в нея. Благодаря ти, Сабрина, че си готова да споделиш това, което нашият Отец е вложил в сърцето ти.

Желая Ви много благословения, докато четете!

Елизабет Фюри

Алби, Франция

Съдържание

Ден 1 Благодат и вяра	6
Филипяни 1:1-7	
Ден 2 Привързаността на Исус	10
Филипяни 1:8-11	
Ден 3 Христос възвеличаван чрез изпитания	17
Филипяни 1:12-21	
Ден 4 Един в ума и духа	22
Филипяни 1:27—2:2	
Ден 5 Обслужване на вашия съпруг.....	28
Филипяни 2:3-8	
Ден 6 Високо възвишени	37
Филипяни 2:9-16	
Ден 7 Обрязване на сърцето	43
Филипяни 3:1-7	
Ден 8 Повикването нагоре	48
Филипяни 3:8-14	
Ден 9 Тези, които така вървят	56
Филипяни 3:15-21	
Ден 10 Рагване в Господа.....	61
Филипяни 4:1-9	
Ден 11 Грижа и задоволство	68
Филипяни 4:10-14	
Ден 12 Той ще гостави	72
Филипяни 4:15-23	

Писмото на Павел до църквата във Филипи съдържа много съвети за развиване на характер, подобен на Христос, особено в контекста на нашите взаимоотношения с другите. Съветите в тази книга ще бъдат използвани, за да получим помощ, когато разсъждаваме конкретно върху нашите бракове; стремейки се да научим как можем да растем в благодат в отношенията си с нашия брачен партньор и да изпълним Божията свършена воля в нашата връзка.

Ако сте в брак, ние Ви насърчаваме да преминете през тези проучвания със съпруга или съпругата си и да се молите да бъдете изобилно благословени в това. Ако не сте, ние се молим самостоятелното размишление върху тези принципи да ви помогне да изградите здрава основа за бъдеща връзка, в случай, че това е Божията воля за вас!

Малкълм и Сабрина Рийгу

Ден 1 | Благодат и Вяра

Филипяни 1:1-7

*„**Благодат** и мир да бъде **на вас** от Бога, нашия Отец, и от Господ Иисус Христос. Благодаря на моя Бог **всеки път, когато си спомням за вас**, винаги, във всяка моя молитва, като се моля за всички вас с радост, за вашето участие в делото на благовестието от първия ден досега, **като съм уверен точно в това**, че Онзи, който е започнал едно добро дело във вас, ще го завърши докрай до Деня на Иисус Христос. И за мен е добре да мисля това за всички вас, понеже **ви имам в сърцето си**, тъй като вие всички **участвате заедно с мен в благодатта** – както в оковите ми, така и в защитата и утвърждаването на благовестието.“*

Каня ви да помислите как любовта на Павел е изразена към членовете на църквата във Филипи в този поздрав. Всяка една от тези черти трябва да присъства и в начина, по който изразяваме любов към нашите съпрузи.

„Благодат към вас“

Предоставяте ли същата благодат на съпруга си, както на другите?

Докато размишлявате върху този въпрос, ако смятате, че трябва да отговорите с „не“, аз ви поздравявам за това, че сте честни със себе си. Там, където има смирение, Бог може да се намеси и да направи своето. И ако мислите, че отговорът е „да“, моля се това да е вярно! Но един от начините, по които можем да се изпитаме по този въпрос, е да вземем под внимание как се молим за нашия брачен партньор. Забележете как Павел се молел за своите братя и сестри...

- Той благодари на Бога при всеки спомен за тях.
- Отправя молби за тях с *радост*.
- Има увереност, че Бог ще завърши доброто дело, което е започнал в тях.

Благодарите ли на Бог всеки път, когато се сетите за вашия съпруг? Всяка молба за него отправена ли е с радост в сърцето ви? Славите ли Бог с увереност за завършеното дело, което все още не можете да видите?

Често е по-лесно да се молим по този начин за някой, който е малко по-отдалечен от нашето ежедневно преживяване. Със сигурност може да бъде много по-трудно да имаме това спокойно, радостно и изпълнено с вяра мислене, докато се молим за човека, чието поведение засяга ежедневието ни живот повече от всеки друг, но точно затова изпитанията с нашия брачен партньор могат да бъдат най-добрият начин да проверим и укрепим вярата си.

Когато забележим недостатък на характера или слабост в нашия съпруг, врагът може да ни изкуши да се разочароваме, защото той не е „съвършен“ днес. Но Бог просто ни моли да занесем проблема пред Него в молитва и да *Му се доверим* да завърши делото, което е започнал. Вместо да се заяждаме за всяко малко раздражение, можем да съсредоточим енергията си върху възхвала на Бог за това докъде е довел нашия партньор, и да му благодарим и да го насърчим за всички положителни неща, които прави.

Начинът, по който реагираме на недостатъците на нашите съпрузи, всъщност има много малко общо с тях и е напълно свързано с нас - нашата вяра и доверие в Бог. Ако можем да *„ходим с вяра, а не с виждане“* (II Кор. 5:7) с брачния си партньор (както Исус прави с нас!), ще го видим не такъв, какъвто е днес, а какъвто може да стане под Божията преобразяваща ръка.

Вторият много важен въпрос, върху който трябва да се замислим, е: **Предоставяме ли същата тази благодат на себе си?**

Дали се обезсърчаваме или униваме, когато чувстваме, че сме разочаровали съпруга си или не отговаряме на определени очаквания за това какво означава да си добър съпруг или съпруга? Оставяме ли се да бъдем изкушени от мисълта, че някой друг би бил по-добър партньор за нашия съпруг поради недостатъците ни?

Убедеността и истинското (често скръбно) покаяние са необходими за преодоляване на греховните черти или навици, но таенето на негативни чувства относно собствените ни недостатъци и съмнението в способността ни да бъдем съпрузите, които Бог ни е призовал да бъдем, разкрива, че не приемаме Неговата благодат в живота си.

Когато не получим Неговата благодат, прошка и изцеление това увеличава несигурността, която е също толкова вредна за връзката, колкото и липсата на благодат към партньора ни. Не трябва да позволяваме тежестта на грешките ни да ни смаже с вина, а нека се съсредоточим върху възхвалата на Бог за това колко далеч *ни е извел* от това, което сме били, и да се доверим на силата Му да продължи да ни трансформира по Негов образ.

Без значение къде се намирате с вашия съпруг в духовните ви пътувания, жизненоважно е да се доверите на Божия план, сила и време във всичко.

Вярвайте че вие сте тези, които Бог е избрал един за друг, с цел изпитание, пречистване, насърчаване, облагодаряване и завършване на делото, което Той е започнал във вас! Започвайте всеки ден, като благодарите на Бог, че имате привилегията да участвате заедно в Неговата благодат.

„... Като наследници на благодатта на живота, за да не бъдат възпрепятствани молитвите ви.“ I
Петрово 3:7

Ден 2 | Привързаността на Исус

Филипяни 1:8-11

*„Защото Бог ми е свидетел как копнея за всички вас със **сърдечната любов на Исус Христос**. И за това се моля: любовта ви **да изобилства все повече и повече** с познаване и всякакво разбиране, за да разпознавате най-доброто и да бъдете **искрени и без претънка** за Деня на Христос, **изпълнени с плода на правдата**, който е чрез Исус Христос, за слава и хвала на Бога.“*

Павел имал „любовта [англ. привързаността] на Исус Христос“ към вярващите във Филипи. Каква е привързаността на Исус? Обмислете Неговите качества и размишлявайте върху това дали имате тази привързаност към съпруга си.

Този гръцки глагол, преведен като „обичам“, се използва в евангелията, за да опише **състраданието на Христос** към хората. (Някои примери вижте в **Матей 9:36, 14:14, 15:32, 20:34, Марко 1:41, 6:34, 8:2, Лука 7:13 и 10:33**)

Защо Той изпитва това състрадание към тях? Поради различни причини: Те били физически и психически уморени, торможени, болни, наранени, гладни, нуждаещи се от духовно ръководство и насърчение, скърбящи за смъртта на любими хора и т.н.

Когато нашите съпрузи минават през обичайните изпитания на живота, показваме ли им **безусловното състрадание** на Христос? За съжаление, всъщност може да открием, че е по-лесно да проявим това състрадание към *другите*, отколкото към собствения си съпруг, защото

по много начини светът ни е научил, че любовта и състраданието трябва да бъдат *спечелени* или *заслужени* от най-близките ни. И все пак това мислене често не се отнася за непознати.

Например, бездомник на улицата не е направил нищо, за да *спечели* нашата състрадателна грижа, но това не ни кара да я задържим, ако Бог ни подтикне да проявим любов към него. И все пак често можем да сме виновни, че лишаваме от нежна, любяща грижа собствените си съпрузи, защото чувстваме, че не са я заслужили! Може да смятаме, че тъй като те не са успели да ни я покажат, не трябва да им я показваме и ние. Но това не е пътят на Христос.

Ако Исус излива любовта Си само върху онези, които я заслужават, всички щяхме да имаме големи проблеми.

Невъзможно е да спечелим или заслужим Божията любов, защото тя не се основава на нашето представяне, а на идентичността ни като Негови деца. Това трябва да стане и нашето мислене; не само в брака, но и във всички взаимоотношения. Исус никога не е лишил от обич нито една душа, която се нуждае от нея.

Йоан 6:37 *„...и който дойде при Мене, никак няма да го изгоня.“*

Виждаме също, че Христос показва топла физическа привързаност. В **Йоан 13:23** ученикът Йоан се е облегал спокойно на гърдите на Исус, а в **Матей 19:14** виждаме как Исус приема и благославя малки деца с отворени обятия.

Физическата привързаност идва по-лесно при някои от нас, отколкото при други, и силно зависи от това дали сме я преживели, докато сме израствали (и дали тези преживявания са били положителни или отрицателни). Но дори ако тя не е начинът, по който сте се научили да проявявате любов, винаги може да бъде култивирана.

Съпругът ми беше (и все още е) прекрасен пример за мен относно силата на физическата привързаност в показването на любовта на Христос към онези, които срещаме. Това беше едно от първите неща, които забелязах, когато започнахме да прекарваме време заедно; независимо дали някой бе близък роднина или напълно непознат, той ги прегръщаше по един начин, който им казваше: „Ти си моето семейство“. Той искрено изразяваше загриженост, като знаеше през какво преминават, и неговата свободно дарена обич обикновено улесняваше хората да се отворят пред него. Никога не срещаше непознати, а само нови приятели.

И не е изненадващо, че той също беше страхотен с децата – лесно ги караше да се усмихват и да се смеят и печелеше приятелството им само за няколко минути общуване. В началото, честно казано, ми беше доста неудобно да го виждам, защото това предизвикваше дълбоко убеждение за собствената ми липса в тази област. Но по Божия милост и Бог, и съпругът ми ми помагат да се науча да разрушавам стените и да стана по-топъл и привързан свидетел за Христос и определено забелязах положителното въздействие върху отношенията ми.

Физическата привързаност също играе важна роля в божествения модел на водачество – Бог като глава на Христос, Христос като глава на мъжа и мъжът като глава на жената (**I Кор. 11:3**).

Както споменахме, Йоан любящо почивал в лоното на Христос, което отразява пълното му доверие и утеха във властта и грижата на Неговия Спасител. Това е като духовния начин, по който Исус си почива в лоното на Своя Отец (**Йоан 1:18**). Така Бог възнамерява и жената да почива в лоното на мъжа.

Забележете от каква част на мъжа Бог създал жената,

тъй като наистина Той не прави нищо произволно...

Битие 2:21-22 „И ГОСПОД Бог даде дълбок сън на Адам и той заспа; и Той взе **едно от ребрата му** и затвори плътта на мястото му. Тогава ГОСПОД Бог направи жена от реброто, което беше взел от човека, и я доведе при човека.

Бог бръкнал в пазвата на човека, под ръката му и близо до сърцето му, за да вземе материала, от който създал жената. И тъй като жената била взета от лоното на мъжа, Бог възнамерявал тя да намира утеха и почивка там. Този тип прегръдка е успокояваща и насърчаваща и за мъжа, тъй като той чувства задоволството на жена си и доверието в неговия авторитет и защита.

Любов, изобилстваща от знание и проникателност

Вашият сватбен ден е предназначен да бъде само *началото* на любовта, а не кулминацията, така че да намалява след това. Божията воля е вашата агапе (безусловна) любов един към друг да става все по-дълбока и по-силна всеки ден.

Той желае с нарастването на **знанията ни** за брачния ни партньор всеки ден да расте и любовта ни към него.

Всяка грешка и слабост ще бъдат разкрити в близостта на брачната връзка и много от тях ще бъдат разкрити през първата година.

Дяволът иска тези отрицателни качества да ни накарат да закоравим сърцата си срещу нашите съпрузи, но Бог иска те да ни тласнат към по-усърдна **молитва, любов, благодат и служба** към тях; за усъвършенстване на характеристиките *и на двамата* партньори. Никой не е идеален!

Знанията ни също нарастват за прекрасния христоподобен характер, който Бог развива в нашите съпрузи, и върху тях трябва да се съсредоточаваме, да споменаваме често и да насърчаваме!

Както Павел казва: „*одобрявайте превъзходните неща*“. Позволете на тези положителни качества в съпруга ви да бъдат постоянно, вдъхновяващо напомняне за това докъде го е довел Бог и Неговата вярност в завършването на делото!

На практика! — Нека любовта изобилва

Когато се раздразните от недостатък на вашия съпруг, **преди да кажете нещо**, поемете дълбоко въздух и благодарете на Бог за 10 (конкретни!) положителни и похвални качества на вашия съпруг. След това се молете Бог да го изобличи за тази грешка и не казвайте нищо. Ако съпругът ви е отворен за гласа на Бог, често ще си спестявате дори необходимостта да се занимавате с проблема. (Повярвайте ми... Светият Дух е *много* по-добър в изобличаването на сърцата на съпрузите ни, отколкото ние!)

Ако това продължава да бъде проблем и се чувствате **водени от Бог** да го обсъждате, благодарността за неговите положителни качества ще ви позволи да подходите към темата със сърце, наситено с любов и благодат, и да изместите всеки дух на осъждане към него, докато правите нежен призив.

Божията воля е също да растем в **проницателност** към нашите взаимоотношения. Важно е често да обмисляме кои неща са се оказали **полезни** или **вредни** за близостта в нашия брак.

Всички правим грешки и *ще* има моменти, когато правите или казвате неща, които нараняват съпруга ви. Но ако използваме тези възможности да се учим заедно и да рас-

тем в благодат, можем да излезем от тези изпитания още по-силни и с по-голяма проникателност, за да предотвратим подобни случаи в бъдеще.

Искрено и без обида

Откритостта и честността са от решаващо значение за всеки здрав брак, но е важно да се стремим да бъдем „любезни“ към нашия съпруг. Критичен, осъждащ дух **никога няма да** създаде промените, които искате да видите в дома си. Веднъж един приятел сподели, че един от ключовете към здравия брак е всеки ден да оставяме около четири неща неискани. Това не е неискрено, а **мъдро**.

Притчи 10:19 „В многото думи грехът не липсва, но който съдържа устните си е мъдър.“

Считайте брака си за **по-ценен от златото** и обмислете дълбоко дали това, което искате да кажете на съпруга си, ще бъде полезно или нараняващо.

Притчи 18:21 „Смъртта и животът са във властта на езика...“

Притчи 12:18 „Намират се такива, чието несмислено говорене пронизва като меч, а езикът на мъдрите докарва здраве.“

Можете да изберете да говорите **само** думи на живот, надежда, любов и насърчение на вашия съпруг. Направете това ваша работа и нека Бог се погрижи за останалото!

Изпълнен с Плодовете на Правдата

Молете се усърдно за плодовете на Духа и помислете дали вашият съпруг изпитва тези плодове **във вас**.

Галатяни 5:22-23 „А плодът на Духа е любов, ра-

дост, мир, дълготърпение, благод, милосърдие, вярност, кротост, себеобуздание..."

Мислете за тези плодове като за храна, която подхранва вашия съпруг. Любимият ви човек успял ли е да яде от тези плодове всеки ден или е оставен да гладува?

Обърнете внимание и на делата на плътта (**Гал. 5:19-21**) и считайте, че те са като отрова за вашата половинка. (Не забравяйте да обърнете специално внимание и на тях тъй като понякога те може да се смятат за по-малко „зли“ - раздори, ревност, изблици на гняв, егоистични амбиции, разногласия и т.н.)

Ако искрено се поверим на следване примера на Христос като обичаме нашия брачен партньор и се молим всеки ден Неговият Дух да живее в нас и да промени сърцата ни, Бог е верен да изпълни нашия брак до преливане с плодовете на Неговата праведност.

Ден 3 | Христос Възвеличен чрез изпитания

Филипяни 1:12-21

„А желая да знаете, братя, че това, което се случи с мен, спомогна още повече **за успеха на благовестието**, така че моите окови **за Христос** станаха известни на цялата претория и на всички други; и повечето от братята, доверявайки се на Господа благодарение на моите окови, **станаха много по-смели да говорят Божието слово без страх**. Някои наистина проповядват Христос дори от завист и от желание за препирни, а някои и от добра воля.

Едните правят това от любов, като знаят, че **съм поставен да защитавам благовестието**, но другите възвестяват Христос от партизанищина, неискрено, като мислят да прибавят тъга на моите окови. Тогава какво? Само това, че по всякакъв начин – било престорено, или истинно – се проповядва Христос; и затова аз се радвам, и ще се радвам. Защото зная, че това ще послужи за моето спасение чрез вашата молитва и чрез **подкрепата на Духа на Иисус Христос** според усърдното ми очакване и надежда, че няма в нищо да се посрамя, а както винаги, така и сега, с пълно дръзновение **ще бъде възвеличен Христос** в тялото ми – било чрез живот или чрез смърт. Защото животът за мен е Христос, а смъртта – придобивка.“

Разпространяване на Благовестието

Един мой любим проповедник веднъж каза, че повечето християни пренебрегват използването на **най-мощния инструмент за евангелизиране**, който Бог може да постави в ръцете ни... „Възможността да блестя в страданието.“ Защото в крайна сметка това е, което до-

казва осезаемата сила на Евангелието в живота ни.

И така, ето нашият въпрос за разглеждане днес: Когато сме изправени пред изпитания в брака си, позволяваме ли на врага да ни победи с тъга, разочарование, съмнение и страх, или гледаме на тези преживявания като на мощни възможности да позволим на Христос да бъде възвеличен чрез нашата реакция?

Павел бил решен изпитанията, пред които се изправя, да не бъдат използвани от дявола за унищожение, а от Бог за изграждане на Неговото царство. Нека видим какво казва Петър в директния контекст за трудностите в брака...

I Петър 3:1 *„Съпруги, по същия начин, бъдете покорни на собствените си съпрузи, така че дори ако някои не се подчиняват на словото, без словото да могат да бъдат спечелени чрез поведението на жените си, когато следват вашето целомъдрено поведение, придружено от страх.“*

Петър съветва жените, чиито съпрузи не ходят в Божиите пътища, да продължат да им се подчиняват, за да може техният христов подобен характер да работи за спечелване на сърцата на мъжете им за Бог. И за мнозина това е много трудна идея. Но като съпруги, които са се посветили на своите съпрузи „докато смъртта ни раздели“, ние трябва да помним да не гледаме на примерите на света, а на примера на Христос.

В нощта на последната вечеря на Исус с Неговите ученици, планът да Го предаде вече бил в сърцето на Юда и Христос го знаел. Въпреки това Христос се препасал с кърпа, коленичил на пода и измил краката на Своя приятел, показвайки само чиста, безусловна любов. (**Йоан 13:2-4**) Той бил миролюбив, отдаден, доброволен слуга на човека, който в този момент бил Негов враг.

Единственият причина заради която Христос успял да направи това, била, защото в сърцето Му нямало и намек за самозащита или себеугаждане. Той бил изпълнен с цялата Божия пълнота – съвършено представяне характера на Неговия Отец, което е чиста безкористност. Ако сме готови да я получим, Той може да ни даде тази безкористност и към нашите съпрузи.

И въпреки че съветът на Петър в този конкретен стих е насочен към съпругите, съпрузите със сигурност трябва да възприемат същия принцип да продължат да действат в определената им от Бога роля да благославят, защитават и осигуряват своите съпруги, без значение как те се отнасят към тях. Защото със сигурност Христос е направил много повече за Своите грешни деца и съпрузите са призовани да обичат жените си точно както Христос обича Своята църква (**Ефесяни 5:25**). Както Петър споменава няколко стиха по-късно, че е необходимо да се проявява състрадателно разбиране към тях и безусловно почитание. (**I Петрово 3:7**) Независимо дали е съпруг или съпруга, принципът е един и същ – **Покажете им Христос, за да могат да бъдат спечелени за Него.**

Чак след като сме съзерцали как Христос реагира на отхвърлянето, неразбирането, фалшивите обвинения, мъченията и в крайна сметка разпятието, ние като раса сме могли да видим пълнотата на Божия характер, разкрита чрез Него. Ако Той е успял да издържи всички тези злоупотреби, без да възпре изливането Му на любов към хората около Него, Той е повече от способен и копнеещ да ни помогне да разкрием Неговото подобие на нашата половинка сред брачните ни борби.

I Петрово 2:21-23 *„Защото към това бяхте призовани, понеже и Христос пострада за нас, оставяйки ни пример, **да следваме Неговите стъпки:** „Който не е сторил грях, нито се намери измама в*

устата Му“; който, когато беше хулен, не хулеше; когато страдаше, не заплашваше, а се предаваше на Този, който съди праведно;“

Укрепване на другите в тяхното ходене

Начинът, по който Павел се радвал на своите изпитания, бил мощен източник на насърчение за неговите братя, позволявайки им да бъдат *„много по-смели да говорят Словото без страх“*. Той вярвал, че ще бъде благословен с изобилна *„дажба на Духа на Исус Христос“*, и Бог доказал, че това е така! По този начин онези, които гледат на Павел като на ръководител във вярата, да повярват, че Божият Дух ще им бъде осигурен по същия начин във всеки момент на нужда.

Щом позволим на Бог да работи чрез нас, когато се сблъскаме с трудности в брака си – да проявяваме безусловна, безкористна любов във всяка ситуация и да стоим твърдо в определената ни от Бог роля, чрез която най-добре благославяме съпруга си – Той може да ни използва като мощно свидетелство за нашите приятели, деца, родители... На всеки! Неговата воля е всяка брачна връзка да бъде *„определена за защита на Евангелието“* и Той е верен да извърши това дело в нас.

Яков 1:2-4 *„Считайте за голяма радост, братя мои, когато изпадате в различни изпитания, като знаете, че изпитанието на вашата вяра произвежда търпение. Но нека търпението има своята пълно дело, за да бъдете съвършени и завършени, без да ви липсва нищо.“*

На практика!

Създайте четири колони на лист хартия, разделени на три големи реда. В първата колона опишете три скорошни или запомнящи се изпитания, които сте преживели (или в момента преживявате) в брака си. Във втората колона опишете как сте реагирали досега на всяка ситуация. В третата помислете с молитва и напишете как смятате, че самият Христос би реагирал във всеки случай. И в четвъртата, напишете молитви към Бог – като Му благодарите за всяко изпитание и конкретните неща, които ви е показал за вашата по-дълбока нужда от Него, и за възможността да се стремите да бъдете повече като Исус.

Ден 4 | Едно В ум и дух

Филипяни 1:27-2:2

„Само се дръжете **достойно за Христовото благовестие**, така че – независимо дали идвам да ви видя, или отсъствам от вас – да чуя за вас, че **стоите твърдо в един дух** и че се **борите единодушно** за вярата на благовестията, и че в нищо не се плашите от противниците; което за тях е доказателство за тяхната гибел, а за вас – за спасение, и то от Бога. Защото на вас ви е дадено относно Христос не само да вярвате в Него, но и да страдате заради Него, като имате същата борба, която сте видели в мен и сега чувате за мен. И така, ако има някоя утеха в Христос или някое успокоение от любов, или някое общение на Духа, или някое милосърдие и състрадание, направете радостта ми пълна, като имате **един и същ ум и една и съща любов, като бъдете единодушни и единомислени.**“

Достоен за Евангелието

Горещата молитва на Христос за Неговите последователи била „всички да бъдат едно, както Ти, Отче, си в Мен и Аз в Теб; за да бъдат и те едно в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме изпратил. (Йоан 17:21) Това единство, за целите на проповядването на Евангелието на света, е особено критично в брачните отношения, тъй като мъжът и жената са създадени по образа на Бог и Неговия Син – божественият образец на **Източник** и **Канал**.

I Коринтяни 8:6 „За нас има един Бог, Отец, **от Когото** е всичко, и ние за Него; и един Господ Исус Христос, **чрез Когото** е всичко и чрез Когото живеем.“

Битие 1:26-27 „Тогавя Бог каза: „Да създадем чове-

ка по Нашия образ, по Наше подобие... И Бог създаде човека по Своя образ; по Божия образ го създаде; **мъж и жена** ги създаде."

Битие 2:7, 18, 21-23 „И Господ Бог създаде човека от земна пръст и вдъхна в ноздрите му жизнено дихание; и човекът стана живо същество. (...) И Йехова Бог каза: „Не е добре човек да бъде сам; Ще му създам **подходящ помощник** ...”

И Господ Бог даде дълбок сън на Адам и той заспа; и взе едно от ребрата му и изпълни мястото му с плът. И Господ Бог създаде жената от реброто, което взе от човека, и я заведе при човека. И човекът каза: „Тази вече е кост от костите ми и плът от плътта ми; тя ще се нарече Жена, защото е **взета от Мъжа**.

Йоан 8:42 „Исус им каза: „Ако Бог беше ваш Баща, щяхте да Ме обичате, защото Аз **излязох и дойдох от Бога** ...”

Йоан 16:27-28 „... **излязох от** Бога. Излязох **от** Отца...”

I Коринтяни 11:3 „... Глава на жената е мъжът, а глава на Христос е Бог.”

Божият Син бил изведен от Своя Отец, за да бъде Негов Помощник, спътник, дясна ръка; Словото, чрез което Той щял да създаде, подкрепи и изкупи всичко. И в Божията безкрайна мъдрост Той създал отношенията между съпруг и съпруга, за да проповядва красотата на тази връзка пред цялата вселена.

Евреи 1:1-3 „Бог ... ни говори в тези последни дни чрез Своя Син, когото е поставил за наследник на всички неща, чрез когото е направил и световите,

... Който е блясъкът на Неговата слава и точният образ на Неговата личност..."

I Коринтяни 11:7-10 „Защото мъжът наистина не трябва да покрива главата си, тъй като е образ и слава на Бога; но **жената е слава на мъжа**. Защото не мъжът е от жената, а **жената от мъжа**. Нито мъжът е създаден за жената, а жената за мъжа. Поради тази причина жената трябва да има символ на власт на главата си, заради ангелите.“

Точно както Исус е славата на Своя Баща, жената е слава на мъжа. Бог е замислил всичката любов и благословения, които съпругът излива над нея, тя да увеличи към децата, църковното семейство и общността сред тях, точно както любовта на Отец била възвеличена към вселената чрез Неговия Син.

Всичко това ни връща към великата борба, която започнала в небето. Луцифер пожелал да бъде поканен в съветите, които Отец споделял само с Неговия единороден Син. (**Захария 6:12-13**) Тъй като не искал да се подчини на Христос, Луцифер започнал да насажда съмнения в умовете на ангелите относно самоличността и авторитета на Божия Син.

Ето защо Павел описва символа на власт върху главата на жената, че е **заради ангелите**. Бог желае да използва връзката Източник/Канал между съпруга и съпругата, за да потвърди пред всички ангели каква е връзката Му с Неговия Син и защо никое друго същество не може да заеме мястото на Сина Му в тази връзка.

Един ум

За да можем като семейни двойки да изпълним това велико и свято призвание, трябва да разберем единството,

което съществува между Отец и Сина. (За пълно проучване на тази тема, моля, вижте другата ми кратка книга, *План на благословение*, която може да бъде изтеглена безплатно от fatheroflove-bulgaria.com)

Исус се молел за нас, „... да бъдат едно, **както Ние сме едно** ... за да познае светът, че Ти си Ме изпратил и си ги възлюбил, както си възлюбил Мене.“ (**Йоан 17:22-23**)

И така, как изглежда това единство? Е, Исус свидетелства, че Неговият Отец не Му е отказал нищо добро и че всичко, което е имал, е получил с радост от Своя Отец.

Йоан 5:26 „Защото както Отец има живот в Себе Си, **така е дал и на Сина** да има живот в Себе Си“

Колосяни 1:19 „Защото **Отец благоволи** в Него да обитава цялата пълнота.“

Йоан 17:7 „Сега познаха, че **всичко**, което си Ми дал, **е от Теб**.“

Йоан 3:35 „Отец обича Сина и е **предал всичко** в Неговата ръка.“

Поради вярата на Исус в Неговия Отец като източник на всички благословения върху Него, Той почива радостно в подчинение на Своя Отец, без никога да се съмнява в Неговата любов, защита или грижа. Той няма желание да търси собствената Си воля, да говори собствените Си думи или да върши собствените Си дела. (**Йоан 5:30, Йоан 6:38, Йоан 7:16-18, Йоан 12:49-50, Йоан 14:10**).

Също така никога не е чувствал необходимост да доказва самоличността Си, когато Сатана Го е изкушавал да го направи (**Матей 4:1-11**), защото словото, съдържащо уверението на Неговия Отец е всичко, от което се нуждаел.

Марк 1:11 „Ти си Моят възлюбен Син, в когото е

Моето благоволение.”

Мисията на Неговия живот е била единствено да прослави Своя Отец и на свой ред Отец Го е въздигнал високо и Му е дал име, което е над всяко име (**Филипяни 2:9**). Тази красива връзка Източник/Канал е това, което Бог е замислил да се преживява във всеки брак. Ако Отец и Синът не били в съгласие, с един Дух, с един ум, планът на спасението никога не би могъл да успее. Ето защо е необходимо **това** единство в брака...

- съпругът получава волята си от Христос (който я е получил от Своя Отец), а съпругата се подчинява на същата тази воля;
- съпругът, който доверява всичко, което има, в ръцете на съпругата си, изливайки над нея непрекъснато любов и духовно благословение, за да може те да бъдат увеличени за техните деца и общност чрез нея;
- и жената да върши всичко за слава на съпруга си, като го поддържа като глава на техния дом, за да може той да върши всичко за слава на Бога.

Това е **евангелският инструмент номер едно**, който Бог е проектирал на тази земя. Но ако една двойка откаже да ходи в славната светлина на своя божествен замисъл, те никога не могат да постигнат *истинско* единство и да бъдат могъщият свидетел, който Бог желае да бъдат.

Докато една двойка продължава да изучава връзката Баща/Син, Източник/Канал и всеки се стреми да ходи в определените си от Бога роли, свидетелството им със сигурност ще бъде намерено „*достойно за Евангелието на Христос*“.

На практика! — Преразглеждане на трудностите

Съпрузи – Намерете възможно най-много стихове, които показват как Отец се отнася към Сина Си и как Исус се отнася към църквата Си. Те ще ви помогнат да разберете какво означава да бъдеш глава на жена си и да се отнасяш към нея според Божия замисъл.

Съпруги – Намерете възможно най-много стихове, които показват как Исус се отнася към Своя Отец и как ние като вярващи трябва да се отнасяме към Христос. Те ще ви помогнат да разберете как да се отнасяте към съпруга си като към глава.

Въз основа на това, което всеки от вас научава чрез личното си изследване, напишете обновен списък с брачни обети, които да споделите със съпруга/та си ♡

Ден 5 | Да служиш на съпруга си

Филипяни 2:3-8

*„Не правете нищо от партизанство или от тщеславие, но със смирение нека **всеки счита другия за по-горен от себе си**. Не гледайте всеки за своето, а всеки и за чуждото. **Имайте в себе си същия стремеж на ума**, който беше и в Христос Исус; който, като беше в Божия образ, пак **не счита, че трябва да държи като плячка равенството с Бога**, а ограби Себе Си, като взе образа на слуга и стана подобен на хората, и като се намери в човешки образ, **смири Себе Си** и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст.“*

Често обичаме да питаме нашите по-възрастни женени приятели, дали биха могли да споделят едно златно късче мъдрост с по-новите двойки, какво би било то. В отговор една двойка сподели принцип, който намират за полезен, а именно: *„Ако съпругът винаги се грижи за нуждите на съпругата, а съпругата винаги се грижи за нуждите на съпруга, тогава нуждите на всички винаги са посрещнати!“*

Макар това да изглежда като страхотен принцип *на теория*, действителното му прилагане за създаване на постоянно щастлив брак би било за съжаление крайно nepoCTижиMO преживяване. Всички ние сме грешни човешки същества и в по-голямата част от връзките естествено ще възникне въпросът: *„А какво ще стане, ако съпругът ми не изпълнява ролята си?“* Ако партньорите се ангажират да се занимават само с нуждите на другия с очакването, че *техните* нужди ще бъдат обгрижвани в замяна, разочарованието е неизбежно.

И когато това разочарование дойде – независимо дали вашият съпруг „изпуска топката“ само за един момент, много дни или няколко години – въпросът от реалния живот, на който трябва да отговорим е: **„Как да продължа да служа на съпруга си, когато той не ми служи?“** И поради Божията удивителна благодат, ние не сме оставени без отговор.

Нека този ум бъде във вас

Безкористната служба е основата на Божието царство. Въпреки че тази земя е била опорочена от грях, ние все още виждаме доказателства в цялото творение за факта, че нищо не е създадено да живее само за себе си. Там, където царува безкористността, животът и взаимоотношенията процъфтяват.

Светлите лъчи на тази любов агапе, която все още виждаме да блести в Божието творение, са отражение на Неговия собствен характер. Неговата любов, благословения и милост винаги се изливат безусловно към създанията Му и нашият опит зависи изцяло от това дали избираме да ги получим или отхвърлим.

Този принцип бил увеличен в земния живот на Исус, за да станем свидетели. Божият Син приемал благословенията на Своя Отец с пълен мир и никога не се страхувал, че ще Му бъде отказано нещо добро. Затова Той не се замислял за Своите собствени материални нужди – къде ще спи, какво ще яде или пие, или как ще бъде облечен.

Матей 6:32-33 *„Защото всичко това търсят езичниците. Защото вашият небесен Отец знае, че имате нужда от всички тези неща. Но първо търсете Божието царство и Неговата правда и всичко това ще ви се прибави.“*

Фокусът на земния живот на Исус бил единствено към това да върши волята на Неговия Отец в проявяването на Неговата любов към хората, т.е. задоволяването на *нашите* нужди. Той бил изцяло съсредоточен върху това да служи на Своя Отец и по този начин да служи на нас (*Неговата невеста*, **Откровение 19:7**) и вярвал от все сърце, че Неговият Отец ще се погрижи за всичките Му нужди.

Точно както брачната връзка е предназначена да отразява връзката между Отец и Сина, тя също е предназначена да отразява връзката между Христос и Неговата църква. Както Павел съветва вярващите в Ефес:

Ефесяни 5:24-25 *„И тъй, както църквата се подчинява на Христос, така и жените да се подчиняват във всичко на мъжете си. Съпрузи, обичайте жените си, както и Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея.“*

Искам дълбоко да обмислим значението на това, че Христос е в ролята на **съпруг**, и да се запитаме: „Жена Му отговаря ли на нуждите Му?“

Ако трябва да сме честни, трябва да кажем „Не“.

Разбира се, степента, до която невестата на Христос е предложила истинско уважение, доверие и преданост към Него, е варираща през цялата история, но като цяло тя никога не е отговаряла напълно на нуждите Му и на любовта, която Той е показал към нея. Всъщност тази Негова любов далеч надхвърля всяка друга, която църквата би могла да се надява да покаже в замяна.

Тогава въпросът е **как Христос продължава да ѝ служи толкова безкористно?**

И отговорът е, че тя не е източникът на Неговата любов.

Моля, прочетете отново това изявление. Може би два

пъти. Оставете го да „попие“ във вас. Невястата на Христос, Неговата съпруга, никога не е била и никога няма да бъде Негов източник на любов.

Тогава кой е?

Йоан 3:35 „Отец обича Сина и е предал всичко в Неговата ръка.“

Матей 3:17 „Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение.“

Исус не само получава цялата почивка, грижа и защита, от които се нуждае, от Своя Отец, но също така получава цялата любов, приемане и признателност, от които се нуждае. Бог е вечно течащ, непресъхващ извор на любов и на Исус, който пие от този извор всеки ден, никога не му липсва любовта, която трябва да даде на Невястата Си.

Вярвам, че това е ключът към способността да служим безкористно на съпрузите си (или на някой друг).

Първо, трябва да признаем, че **любовта е истинска нужда на Божиите създания** — също толкова реална за нас, хората, колкото кислородът, храната или водата. Бог ни е създал да живеем и да процъфтяваме в потока на получаване и даване на любов.

Второ, трябва да осъзнаем, че нашият съпруг, родител, брат или сестра, дете, приятел или ние самите **никога не можем и никога няма да** бъдем адекватен източник на любов за нас. Всеки човек е дефектен съд и опитът да пием от счупени съдове само ще ни остави разочаровани и жадни.

Еремия 2:13 „Защото народът Ми извърши две злини: оставиха Мен, извора на живите води, и си издълбаха щерни – **счупени щерни, които не могат да задържат вода.**“

Ако искрено желаем да дадем безкористна любов на съпругата си, любов, която **не очаква нищо в замяна**, трябва да приемем факта, че не можем сами да създадем тази любов. Трябва да я вземем отнякъде и единственият непресъхващ Източник, Който винаги е готов да напълни чашата ни до преливане, е нашият небесен Отец.

Също така трябва да осъзнаем, че точно както е **наша собствена отговорност** да вдишваме кислорода, който ни заобикаля, или да дъвчем и преглъщаме храната, която е поставена пред нас, наша отговорност е да **приемаме доказателствата за Божията любов за нас**, които са ни достъпни всеки ден.

Можем да четем Словото Му, но *вярваме ли* на казаното от Него? Можем да прекарваме време в молитва, но получаваме ли *утехата* и мъдростта, които Той ни дава? Можем да бързаме през деня си, опитвайки се да постигнем много „добри“ неща, но отделяме ли време, за да разпознаем и оценим *Неговата* доброта и *Неговата* красота в хората, преживяванията и природата?

Изворът винаги тече; от нас зависи да изберем да утолим жаждата си.

Откровение 22:17 *„И Духът и невестата казват: „Ела!“ И който чуе, нека каже: Ела! И който е жаден нека дойде. Който иска, нека **вземе даром от водата на живота.**“*

Само с тази вода на живота, течаща свободно от Божия трон, можем смирено да измием нозете на нашия брачен партньор, независимо какво е направил или не е направил за нас. Именно защото бил изпълнен с тази вода на живота, Исус можел да измие краката на Юда, само часове преди да Го предаде в ръцете на убийците.

Именно защото Той получава *всичко*, от което се нуждае

от Своя Отец, Исус може непрекъснато да излива Своята любов върху нас, понасяйки болката от нашето бреме и грях, дори и ние никога да не Го признаем или да изберем да отвърнем на любовта Му.

Единственият начин като брачни партньори наистина да забравим за собствените си нужди е да не разчитаме, че брачният ни партньор ще ги посрещне, а да позволим на нашия небесен Баща да ги посрещне. Тогава няма да търсим нашия съпруг като източник, а ще го виждаме като този, на когото сме предназначени да *даваме*, а не да *вземаме*.

Кратък коментар за **съпругите...**

Както обсъдихме, връзката Източник/Канал е божественият план за брака. Така че може би се чудите: „Не е ли правилно да гледам на съпруга си като на „източник“?“ Отговорът е, че в идеалния случай, да, вашият съпруг е предназначен да бъде източник на благословение за вас и е важно да сте отворени и възприемчиви към любовта, съветите, инструкциите и т.н., които той предоставя. Не бива да правите нищо, което да попречи на способността му да действа в определената му от Бога роля на „източник“ за семейството, тъй като той получава божествена помощ за това.

Въпреки това, всеки съпруг е на различно място в своето пътуване докато се учи да почива в своя Източник и въпреки че може да се спъне, начинът, по който реагирате, ще повлияе значително на увереността му като лидер (положително или отрицателно). Ето защо е изключително важно да следвате примера на Христос, като гледате на вашия небесен Баща като на съвършен, постоянен, неизменен Източник на всичко, от което се нуждаете, така че да бъдете изпълнени в Него и по този начин да можете да дадете на съпруга си благодатта и свободата да расте в ролята си без натиск или осъждане.

Исая 54:5 „Защото твоят Създател е съпругът ти...”

Осия 2:19 „Ще те сгодя за Себе Си завинаги; да, ще те сгодя за Себе си в правда и правосъдие, в **непоклатима любов** и милост.”

Ако получаваме всичко, от което се нуждаем от Бог, тогава благословенията, които *наистина* идват при нас чрез нашите съпрузи (с Божията воля), ще бъдат „черешката” на върха на нашия опит, но не и основното, което ни поддържа.

Този подход изисква голямо смирение, голяма кротост, но това е, което Христос дошъл да ни покаже. Той приел образа на роб, за да води с пример и да ни покаже пътя към истинската почивка на душата и изобилния живот.

Матей 11:29-30 *„Вземете Моето иго върху себе си и **се научете от Мен**, защото съм кротък и смирен по сърце, и **ще намерите покой** за душите си. Защото Моето иго е благо и Моето бремене е леко.”*

Има голяма почивка в това да можем да обичаме и да служим на съпрузите си безусловно, без да разчитаме на тях да задоволят нуждите ни в замяна, защото ние вече сме изпълнени в Бог чрез Христос. И можем да проявим голяма смелост в принципа и да сме уверени, че **подобното ражда подобно**.

I Йоан 4:19 *„Ние Го обичаме, защото Той пръв възлюби нас.”*

Галатяни 6:7 *„Защото каквото посее човек, това и ще пожъне.”*

Притчи 15:1 *„Мекият отговор отклонява гнева.”*

I Петър 3:1 *„Съпруги, по същия начин, бъдете по-*

корни на собствените си съпрузи, така че дори ако някои не се покоряват на словото, без слово да могат да бъдат спечелени чрез поведението на жените си,

Любовта ражда любов. Нежността ражда нежност. Егоизмът може да породи само повече егоизъм, но службата ще породи служба. Нашата готовност да служим безкористно на брачния си партньор, по Божията благодат, ще изобличи и ще роди желанието в сърцата им да ни служат в замяна.

Същият принцип се отнася и за църковното тяло, както Павел говори. Колкото повече вярващи са готови да оценяват другите като по-добри от себе си, свободно получавайки всичко необходимо от Бог, така че да могат да се грижат за интересите на другите над своите собствени, толкова повече тази любов ще се разпространи в цялото тяло и ще привлече повече членове към безкористна служба за своите братя.

Красивото на този принцип е, че е необходим само един човек, за да започне, и ще има ефект на снежна лавина. Както се казва в познатата песен, „Трябва само една искра, за да запали огън...“ Нека Бог ни помогне да се научим да служим на съпрузите си така безкористно, както Христос ни служи всеки ден, така че Неговата безусловна любов да донесе своята топлина и светлина в домовете ни.

На практика! — Провери своя източник

Помислете всеки път, когато се чувствате разочаровани от съпруга си: Съсредоточени ли сте върху собствените си нужди и чувствате ли, че те не са удовлетворени? Първо, отделете малко време, за да се доближите до Бог. Основата на мира в християнския живот е да знаем, че Бог снабдява всичките ни нужди, а не съпругът ни. Второ, позволете на Божията любов да ви изпълни, за да можете да продължите да служите на съпруга си безусловно и да гледате как в брака ви започват да се случват чудеса.

Ден 6 | Високо Възвишен

Филипяни 2:9-16

*„Затова и Бог Го **възвиси най-високо** и Му даде Името, което е над всяко друго име; така че в Името на Исус да се поклони всяко коляно от небесните и земните, и подземните същества и всеки език да изповяда, че Исус Христос е Господ, за слава на Бог Отец. Затова, възлюбени мои, както сте били винаги послушни – не само в моето присъствие, но сега много повече в моето отсъствие – **изработвайте спасението си** със страх и трепет, защото Бог е Този, който действа във вас, за да желаете и да постъпвате според Неговото благоволение. Вършете всичко без ропот и без съмнение, за да бъдете непорочни и чисти, безукорни Божии деца сред опако и извратено поколение, между които **блестите като светила на света**, като държите словото на живота, за да имам с какво да се хваля в Деня на Христос – че не съм тичал напразно, нито съм се трудил напразно.“*

Саможертвената служба на Христос за човечеството довела до това, че Бог Го въздигнал високо в сърцата и умовете на създадените от Него същества. Всеки съпруг желае да бъде издигнат в съзнанието на своя партньор...

Песен на песните 5:9-16 *„(Дъщерите на Йерусалим) С какво любимият ти е повече от друг любим, о, най-прекрасна между жените? ... (Суламката) Моят любим е ... главен сред десет хиляди... Той е напълно прекрасен. Това е моят любим, и това е моят приятел...“*

Песен на песните 6:4-10 *„(Възлюбеният) О, любима моя, ти си красива като Терса, прекрасна като Ерусалим, страховита като армия със знамена! ... Гълъбица моя свършена и единствена...“*

Това възвишаване в ума на вашия съпруг никога не може да бъде постигнато, като се опитвате да се поставите там, без значение колко изкушаващо може да изглежда да го обвинявате за липсата на любов или да обяснявате всички причини, поради които той трябва да мисли по-високо за вас.

Матей 23:12 *„Всеки, който превъзнася себе си, ще бъде смирен, а който се смирява, ще бъде издигнат.“*

Помнете: *„Ние Го обичаме, защото Той пръв ни възлюби.“ (I Йоан 4:19)* Христос бил издигнат в умовете ни поради удивителната, самопожертвователна любов, която ни е показал. Той *ни* е издигнал до такова високо място на любов и безкрайна стойност в ума *Си* и го е доказал чрез действията *Си*, че сега жъне скъпоценния плод да бъде също така възвишен в умовете и сърцата *ни*.

Така че въпросът, който трябва да си зададете, е каква позиция заема вашият съпруг в ума *ви*? Мислите ли за него така, както искате той да мислят за вас? Издигнахте ли го до мястото, на което желаете да бъдете издигнати вие, и постъпихте ли с него по съответния начин?

Когато решим да не се тревожим за това, което нашият съпруг в момента мисли за нас или каква позиция заемаме или не заемаме в неговия ум, и се съсредоточим върху изливането на Божията безусловна любов върху него, възвисяването ще дойде от само себе си.

Когато се отдадем на вършенето на Божията воля спрямо съпрузите ни, ние позволяваме на Неговия Дух да работи върху сърцата и умовете им, за да ни възвиши. Когато четем колко вярно жената в Притчи 31 глава обича и служи на съпруга и семейството си, не е чудно, че *„децата ѝ стават и я наричат благословена; съпругът ѝ също я хвали: „Много дъщери са се справяли добре, но ти ги пре-*

възхождаш всичките.” (Пр. 31:28-29)

Изработване на вашето спасение

Знаем, че спасението не е от дела, за да не се похвали никой. (**Ефесяни 2:9**) Това е **дарът на Бог** и следователно нашето „дело“ е да *ценим* този дар – да сме готови да оставим всичко, което стои между нас и Бог, и да даваме приоритет на качественото време с Него, за да укрепим връзката си и да Му позволим да върши трансформиращото Си дело в нас.

Гледаме ли на брака си като на Божия дар? Нещо, което да бъде високо ценено и приоритетно? Разпознаваме ли, че Бог иска да използва брака ни като средство за пречистване на характера в името на нашето спасение и това на нашия брачен партньор?

Бракът представлява удивително ново ниво на изпитания, тъй като за много от нас той е шокиращ сигнал за събуждане колко егоистични сме всъщност. Ежедневно разкрива нуждата ни от по-дълбоко ходене с Бог, за да можем да проявим безкористната любов на Христос към нашия брачен партньор.

Когато престанем да мислим за брака си като за нещо, предназначено да изпълни собствените ни егоистични желания, и го прегърнем като средство за освещение, ще се научим как истински да се радваме на всяко изпитание и да обичаме съпруга си безусловно.

Блестящи като светлини в света

Когато другите гледат брака ви, виждат ли любовта на Христос да се проявява? Често правим грешката да искаме другите да видят съвършено мирна, хармонична, безпроблемна, приказна връзка. Но познайте какво? Това **не е**

евангелието!

Какво е евангелието?

Римляни 5:8 „Но Бог показва любовта Си към нас с това, че **докато бяхме още грешници**, Христос умря за нас.“

Виждат ли другите, че продължавате да обичате и да служите и сте готови да дадете живота си за своя съпруг, дори когато той се държи нечестиво спрямо вас? Това е евангелието.

Това е, което Христос е направил и продължава да прави за нас, и това е начинът, по който проповядваме Неговата любов не само на нашия съпруг, но и на света.

Този вид безкористна любов е това, което ще доведе до осветение в сърцата на двама ви, позволявайки на другите да станат свидетели на това, че Бог използва вашия брак, за да ви преобрази *и двамата* по Негов образ, и да повярват, че Той може да направи същото за тях.

Ако искаме да светим като светлини в света, Павел добавя, че трябва да „*държим здраво Словото на живота*“.
(Фил. 2:16)

Не можем да дадем това, което нямаме. Следователно, за да можем да изливаме Божията любов в нашия съпруг всеки ден, трябва да се изпълваме с нея всяка сутрин. Много е просто, наистина.

Но е важно да запомните, че както обсъдихме по-рано, не е Божие задължение да ни поддържа сити. Неговата любов е изобилна и свободно достъпна за всички, но Той не ни храни с нея насила.

Той ни позволява да избираме всеки ден дали искаме да разчитаме на Неговата сила или на нашата собствена.

Следователно, наша лична отговорност е да пием от извора на живите води и да ядем живия хляб от небето, за да могат душите ни да бъдат наситени и любовта, която приемаме, да блести през нас.

Ако наистина желаем да дадем приоритет на брака си, трябва да дадем приоритет на прекарването на време с Бог в молитва и в Неговото Слово всяка сутрин. Със сигурност научих по трудния начин, че не е безопасно да започна деня си, без да правя това.

Нашата духовна храна трябва да е *толкова* важна, колкото и физическата (ако не и по-важна!).

Но не трябва да се обезсърчаваме, ако открием, че ни е трудно да дадем приоритет на това. Въпреки, че Бог не се занимава с насилствено хранене, Той *се* занимава с това да се притече на помощ на всяко искрено дете, което моли за помощ.

Всяко желание, което някога сме имали, да четем Словото Му и да получаваме Духа Му, идва от Него. Така че, ако смирено протегнем ръка и Го помолим да *увеличи* това желание в сърцата ни, в името на нашия брак, Той с радост ще ни благослови!

Помнете, че вашият небесен Баща *иска* вие и вашият съпруг да имате високи и почитани места в съзнанието на другия. Той иска да преживеете победи чрез брачните си изпитания, и двамата да сте годни да живеете с Него в рая, и иска бракът ви да блести ярко в проповядването на любовта на Христос към този тъмен свят.

Когато си спомним, че тези *Негови* желания са дори по-силни от нашите, и се смирим, за да признаем, че не можем да направим нищо без Него, ние сме в състояние да хванем Неговата сила и Неговите обещания в тези области, за наше най-висше добро и като последица за Не-

гова прослава.

Както при Павел, тогава нашето бягане и труд няма да бъдат напразни. Защото *„Верен е Този, Който ви призовава, Който и ще го направи“!* (I Солунци 5:24)

Ден 7 | Обрязване на сърцето

Филипяни 3:1-7

*„И така, братя мои, **радвайте се в Господа**. За мен не е досадно да ви пиша едно и също, а за вас е за предпазване. Пазете се от псетата, пазете се от злите работници, пазете се от лъжливото обрязване. Защото ние сме обрязаните, които служим в Божия Дух и се хвалим с Христос Исус, и **не се уповаваме на плътта**. Макар че аз бих могъл и на плътта да се уповавам. Ако някой друг мисли, че може да се уповава на плътта, то аз повече: обрязан съм бил на осмия ден, от израилевия род съм, от вениаминското племе, евреин от евреи, според закона – фарисей, според ревностното ми желание – гонител на църквата, според правдата на закона – непорочен. Но това, което беше за мен придобивка, го **сметох като загуба заради Христос.**“*

Радвай се в Господа

Ако нещата, които нашият съпруг прави или не прави, имат силата да ограбят радостта ни, наистина ли сме научили какво означава да се радваме в Господ?

Повечето вярващи биха казали, че желаят да знаят Божията воля за техния живот и брака им, но може да им бъде трудно да се изправят пред реалността на това, което всъщност представлява тази воля. Както Павел съветва вярващите в Солун,

I Солунци 5:16-18 *„Винаги се радвайте, непрестанно се молете, за всичко благодарете; защото **това е Божията воля в Христос Исус за вас.**“*

Божията воля за нас като вярващи е да се радваме и да благодарим във всяка ситуация. Абсолютно невъзможно

е за което и да е човешко същество да направи това със собствените си сили, но точно затова то е конкретно описано като Божията воля за нас **в Христос Исус** и затова второто увещание в списъка му е толкова жизненоважно – да се молим *непрестанно*.

Христос може да изпълни Божията воля в нас, само когато сме смирени и желаем да Го молим за помощ момент след момент. Павел разширява този съвет в писмото си до филипяните:

Филипяни 4:4-7 „**Радвайте се винаги** в Господа. Пак ще кажа, радвайте се! Нека вашата нежност бъде известна на всички хора. Господ е близо. Не се безпокойте за нищо, но във всичко чрез молитва и молба, с благодарение, нека вашите искания да бъдат известни на Бога; и Божият мир, който превъзхожда всяко разбиране, ще пази сърцата и умовете ви чрез Христос Исус.“

Виждаме, че той отново подчертава важността на молитвата във всичко. И ако тези искрени молитви и молби бъдат отнесени към Бог **с благодарност** – като изберем да се доверим на Божията вярност и да Му благодарим за отговора, преди да видим, че това се е случило – ще изпитаме свръхестествен мир и ще можем да се радваме дори в най-трудните обстоятелства.

Филипяни 4:11-13 „... защото се научих да бъда доволен, в каквото и състояние да съм; знам как да бъда унижен и знам как да избилствам. Навсякъде и във всичко съм се научил и да бъда сит, и да бъда гладен, и да избилствам, и да търпя нужда. Всичко мога чрез Христос, Който ме укрепва.“

Няма доверие в плътта

„Плътта“ е термин, който Павел използва, за да представи нашите собствени дела, и той ни съветва да нямаме *доверие* в тях. Тук в писмото на Павел той споменава обрязването.

Обрязването било знак, който Бог дал на Авраам и неговите потомци, защото, за съжаление, Бог знае колко бързо забравяме и повтаряме миналите си грешки.

Авраам направил ужасна грешка, като се усъмнил в Божието обещание, че ще има син чрез съпругата си Сара. Той избрал да се довери на собствената си плът (буквално), като се опитал да изпълни Божието слово, зачевайки дете от друга жена.

Това огромно нарушение на брачния завет причинило силна болка и големи проблеми в собственото му семейство и последствията от този грях щели да доведат до неопируемо страдание през цялата човешка история.

По този начин, премахването на това конкретно парче плът е въведено като средство за напомняне на всичките му потомци, че **плътта не носи никаква полза при изпълнението на Божиите обещания.**

Но за съжаление, с течение на времето изглежда, че това значение е напълно забравено от кръвните потомци на Авраам. По удивително ироничен начин еврейският народ превърнал самия символ на пълната недостатъчност на собствените ни дела в „делото“, което те учили, че хората трябва да вършат, за да бъдат спасени!

И все пак Бог никога не спира да се опитва да им напомни, че това, което е необходимо, е **обрязване на сърцата им** – пълната загуба на доверие в собствените им сили и връщането им към доверието единствено в *Неговата* сила да изпълни Своята блага воля в тях.

Второзаконие 30:6 „И Господ, **твоят Бог, ще обреже сърцето ти** и сърцето на потомството ти, за да обичаш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце и с цялата си душа, за да живееш.“

Особено Павел, описвайки себе си като „фарисей, син на фарисей“ (**Деяния 23:6**), имал специална отговорност в това да донесе тази истина на вярващите, често учейки, че истинското обрязване е на сърцето.

Римляни 2:28-29 „Защото не е юдеин онзи, който е такъв външно, нито е обрязване това, което е външно в плътта; но евреин е този, **който е такъв вътрешно**; и обрязването е това, което е на сърцето, в Духа, а не в буквата; чиято похвала не е от човеци, а от Бога.“

И така в нашите бракове, точно както във връзката ни с Бог, не можем да се доверяваме на външни религиозни форми, за да направим дома си свято и радостно място.

Много добронамерени двойки създават навици като посещение на църква, семейни молитви, скромно обличане, здравословно хранене и дори съвместно четене на Библията. И въпреки че нито едно от тези неща не е лошо, (всъщност това са прекрасни навици, които трябва да се култивират), нито едно от тях няма силата да освети брака ни, ако **сърцата ни** не са предадени на Бог!

Ако имаме доверие в собствената си плът, вярвайки, че тези „добри дела“ ще спасят брака ни, ще бъдете силно разочаровани. Много вярващи са шокирани да научат, че процентът на разводите сред населението, което твърди, че е християнско, не е много по-различен от този на невярващите.

Ако не се смиряваме пред Бог ежедневно, като Го молим да обнови сърцата ни и да ни изпълни с Неговия Дух,

няма да можем да проявим плодовете на Духа към нашия брачен партньор и да позволим любовта на Христос да се усети в домовете ни.

Матей 7:14 „Тесни са портите и тесен е пътят, който води към живот, и малцина са тези, които ги намират.“

Йоан 14:6 „Исус му каза: Аз съм пътят, истината и животът. Никой не идва при Отца освен чрез Мене.“

Трябва да изберем да се откажем от доверието си в традиции, графици и навици, на които сме се доверявали, че ще донесат щастие на семействата ни. Това не означава непременно да ги отхвърлим, ако се окажат добри и полезни практики, но да ги детронираме от законното място на Христос в сърцата ни, за да могат да бъдат държани на правилното им място като плод, а не като корен.

Ние трябва да правим като Павел, като отхвърляме всякакво доверие в собствените си дела – без значение колко „добро“ може да изглежда нашето досие – и считайки всичко за загуба за Христос, да можем да бъдем смирени да признаем нашата отчаяна нужда от ново сърце. С това мислене ще бъдем упълномощени да се радваме и да намерим мир **само в Неговата сила** да изпълни обещанието Си в нашите бракове, така че това, което Бог е съединил, никой да не може да раздели (**Матей 19:6**).

Ден 8 | Призивът отгоре

Филипяни 3:8-14

*„А освен това всичко считам като загуба заради това превъзходно нещо – познаването на моя Господ Христос Иисус, заради когото изгубих всичко и считам всичко за измет, за да придобия Христос и да се намеря в Него, като нямам моята правда, която е от закона, а тази, която е чрез вярата в Христос – правдата, която е от Бога въз основа на вяра, за да позная Него и силата на Неговото възкресение, и **общението в Неговите страдания**, като стана съобразен с Неговата смърт, за да мога някак да достигна до възкресението на мъртвите. Не че съм уловил вече, нито съм станал вече свършен, **но гоня**, дано и аз да улова, защото и аз бях уловен от Христос Иисус. Братя, аз не считам, че съм уловил, но едно правя – като **забравям задното** и се простирам към предното, гоня целта за наградата на **горното призвание** от Бога в Христос Иисус.“*

Гоня, за да улова

Пътят на брака неизбежно носи предизвикателства, за които често се чувстваме неподготвени. На фона на тези трудности да държим очите си вперени в Исус е единственият сигурен начин да получим силата, от която се нуждаем, за да продължим да вървим напред с вяра. Неговият житейски пример **доказва**, че радостта от разкриването на Божията любов към човечеството и виждането на спасени души за вечността има силата да преодолее всякакво обезсърчение и умора. Ето защо трябва да гледаме и да се учим от Него и от всичко, което Той е изтърпял заради нас.

Евреи 12:1-4 *„Затова и ние, понеже сме заобиколени от толкова голям облак свидетели, нека отхвърлим всяка тежест и греха, който толкова лес-*

но ни пленява, и нека да тичаме с издръжливост в определеното състезание пред нас, **гледайки към Исус**, началника и завършителя на нашата вяра, който **заради радостта, която беше пред Него**, претърпя кръста, като презря срама, и седна отдясно на Божия трон. Защото помислете за Този, Който понесе такава враждебност от страна на грешниците срещу Себе Си, за да не станете уморени и обезсърчени в душите си. Вие още не сте устояли на кръвопролитие, борейки се срещу греха.

Това е силен език, но трябва да признаем, че тук се говори именно за нас вярващите.

Христос е издържал всички ужаси на *кръста* заради радостната надежда да спаси Невястата Си. И Неговият кръст не бил само няколкочасово събитие. Земното преживяване да бъде отхвърлен, предаден, лъжливо обвинен, подиграван, бит, прободен с пирони и ръзпънат в агония и унижение било просто **видимото проявление** на това, което Христос издържа в Духа Си, откакто творението Му се е разбунтувало срещу любовта Му, и това което ще търпи Той, докато грехът най-накрая бъде премахнат от вселената. Той е „*Агнето, заклано от създанието на света*“ (**Откр. 13:8**). Нещо повече, Неговото страдание е откровение и видимо уголемяване на болката, която Неговият Отец е понасял през тези хиляди години за нас...

Исаия 63:9 „*Във цялата им скръб Той страдаше и Ангелът на Неговото присъствие ги спаси; в Своята любов и милост Той ги изкупи; взе ги и ги носеше през всичките дни на древността.*“

Ето защо Исус дошъл на тази земя и се подчинил на всичко, което преживял – за да могат очите ни да се отворят за истинската вражда, която съществува в естествено-

то сърце на човека към Него, и да разкрием пълнотата на любовта на Неговия Отец към човечеството въпреки това. Именно това откровение за Божията доброта и дълготърпение води хората към искрено покаяние (**Римляни 2:4**).

Готови ли сме да поемем кръста си и да търпим брачния си партньор, за да може той да види красотата на Божия характер в нас и да бъде воден към покаяние?

Готови ли сме наистина да прегърнем „общението в Неговите страдания“, докато сътрудничим на Христос в делото за спасяване на души, особено тези в собствените ни домове?

Сега разбирам защо една мъдра Божия жена веднъж казала, че би било добре за нас да прекарваме всеки ден по един час на размисъл върху живота на Христос, особено неговите заключителни сцени. Колко често забравяме за онези ужасни часове на отхвърляне и предателство и Неговата непреодолима любов въпреки всичко това, докато изпълняваме ежедневието си.

И ако тези сцени са само видимо откровение за това, което нашият небесен Баща и Неговият Син са търпели **за нас** в продължение на *хилядолетия*, няма ли това ежедневно размисление да вложи в нас огромна благодарност, заедно със силата и благодатта да се изправим срещу всякакви трудности, с които можем да се сблъскаме по пътя си?

Забравяне на миналото

Божията агапе любов е описана като такава, която „не държи сметка за зло“ (**I Коринтяни 13:5**) и когато го попитали колко пъти на ден трябва да прощаваме на брат си, Исус казал: „Не ви казвам, до седем пъти, но до седемдесет пъти по седем.“ (**Мат. 18:22**)

Колко повече тогава трябва да прощаваме на своя съпруг – този, когото сме се клели да обичаме и да му служим до края на живота си?

Един ясен знак, че наистина не прощаваме миналите недостатъци на нашия съпруг, е ако, когато възникне определен проблем, в съзнанието ни нахлува списък с предишни обиди. Сатана обича да ни изкушава да използваме този „списък на грешките“ като амуниция срещу брачния ни партньор в настоящата ситуация, но всъщност това трябва да ни *разкрие собствената* ни нужда от покаяние и по-дълбоко изцеление.

Фактът, че този списък идва в съзнанието ни с негативни емоции, свързани с всяко събитие, е доказателство, че **не сме му простили истински** за тези неща. И това е по-лоша новина за нас, отколкото за тях, защото фактът, че не сме в състояние свободно и напълно да простим на другите, е доказателство, че все още не сме получили безплатната и пълна Божия прошка за себе си.

Не можем да дадем това, което още не сме получили. Но изключително добрата новина е, че Неговата прошка е пълна и безплатна! Всичко, което трябва да направим, е да дойдем смирено с охотно сърце, за да го приемем и да го повярваме.

Псалм 103:12 *„Колкото е далече изток от запад, толкова е отстранил от нас нашите престъпления.“*

Когато успеем наистина да повярваме в това и изпитаме това изцеление в отношенията си с Бог, ще открием, че сме способни също така да отхвърлим греховете на брачния си партньор толкова далеч от умовете си, колкото изток е отдалечен от запад.

Ефесяни 4:31-32 *„Нека всякакво огорчение, гняв,*

ярост, кавга и злословене да бъдат махнати от вас заедно с всякаква злоба. И бъдете добри един към друг, милосърдни, прощавайки си един на друг, както и Бог в Христос е простил на вас."

Забележете, че Той **ни е простил е в** минало време, преди изобщо да изповядаме греховете си или да поискаме Неговата прошка. С други думи, топката е в наше то поле по отношение на това да получим или отхвърлим това, което ни е на разположение, но Бог не поддържа никакви негативни мисли срещу нас.

Еремия 29:11 *„Защото знам мислите, които мисля за вас, казва ГОСПОД, **мисли за мир, а не за зло**, за да ви дам бъдеще и надежда.“*

Да предоставим на нашия съпруг същата прошка, която Бог е дал на нас, означава също да му простим, преди да е поискал това. Той не трябва да признава грешката си или да се покайва, преди да можете напълно да му простите. Всъщност вашата безплатна прошка към него е един от най-мощните начини да му покажете Божията любов, така че сърцето му да бъде разбито в истинско покаяние и отворено, за да получи пречистването и изцелението, от което всички се нуждаем.

Удивителен резултат от избора да ходим в тази прошка е, че тези спомени за минали проблеми в крайна сметка ще избледнеят, докато накрая престанат да ви идват на ум. Тези, които са преживели това, могат да потвърдят, че е истина!

Истинската прошка *напълно* променя емоционалната ни реакция към даден спомен, което ни позволява да престанем да мислим за него. И колкото по-малко мислим за нещо, толкова по-слаби стават тези невронни пътища в мозъка ни, докато в крайна сметка не бъдат заменени от

мислите и спомените, върху които избираме да се фокусираме. Както Павел съветва по-нататък в това писмо:

Филипяни 4:8-9 „Всичко, което е истинно... благородно... просто... чисто... прекрасно... с добър отзив, ако има някаква добродетел и нещо похвално – размишлявайте върху **тези неща**. ... И Бог на мира ще бъде с вас.“

Горният призив

Да вярваме, че сме призовани да споделяме неуморната, неизменна Божия любов с всеки човек в живота си (включително нашия съпруг!), изглежда за естествено-човешко сърце като обременяваща задача. Но когато имаме Христос като Носител на бремето, това е чудесно освобождаващо преживяване.

Матей 11:28-30 „Елате при Мен всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху себе си и се научете от Мен, защото съм кротък и смирен по сърце, и ще намерите покой за душите си. Защото **Моето иго е благо** и **Моето бреме е леко**.“

След като Христос носи повече на плещите Си, отколкото бихме могли да разберем, как е възможно Той да опише бремето Си като *благо* и *леко*?

Когато плътският ум се опитва да си представи цялата болка и страдание на човечеството, виждани, чувствани и носени от Исус момент след момент, тези думи просто не могат да бъдат обхванати напълно. Умът не може да възприеме напълно реалността на Христос.

Но това е Неговата реалност и тя може да бъде и наша! И така, каква е Неговата тайна?

Йоан 3:35 „Отец обича Сина и е предал всичко в Неговата ръка.“

Йоан 5:30 „Аз не мога сам да направя нищо..“

Матей 11:29 „Защото съм кротък и смирен по сърце..“

Ключът към лекото иго на Христос е Неговата почивка в самоличността Му като Божия възлюбен Син. Той знае, че стойността Му не се измерва със способността Му да понесе греха на света, защото знае, че никога не би могъл да направи това сам.

В тази кротост и смирение Той е в състояние да получава непрекъснат поток от любов, сила и благодат от Своя Отец, момент след момент, за да бъде задоволена всяка Негова нужда. Той е в състояние да носи човечеството, защото знае, че Неговият Отец Го носи.

Когато ние също сме в покой в нашата идентичност като Божии възлюбени синове и дъщери, можем да позволим на Неговата любов да тече свободно през нас, без никакъв страх, че ще се почувстваме необичани или необгрижени в замяна. Ние не даваме, за да получаваме, а получаваме, за да можем да дадем.

И докато получаваме всичко, от което се нуждаем, от нашия Баща, нищо, което се случва на тази земя, няма силата да отнеме нашата ценност, мир или радост. Така не чувстваме нужда да се защитаваме, защото Бог е нашият Защитник. Можем да понесем това, което сме призвани да понесем, и да обичаме когото сме призвани да обичаме, защото сме изцяло в покой под грижите на нашия Баща.

I Петър 2:21-23 „Защото **към това бяхте призвани**, понеже и Христос пострада за нас, оста-

вяйки ни пример, да следвате Неговите стъпки: „Който не е сторил грях, нито се намери измама в устата Му“; който, когато беше хулен, не хулеше в отговор; когато страдаше, не заплашваше, а се предаваше на Този, който съди праведно;“

Матей 16:24 „Тогавя Исус каза на учениците Си: „Ако някой иска да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека **вземе кръста си** и Ме последва.“

Нека се учим от Него, като изучаваме какво е претърпял заради нас и как е в състояние да го издържа, за да можем да заявим, както Павел:

II Тимотей 4:7-8 „Аз се борих в добрата битка, състезанието завърших, вярата опазих. И накрая, за мен се приготвя венецът на правдата, който Господ, праведният Съдия, ще ми даде в онзи ден, и не само на мен, но и на всички, които са възлюбили Неговото явление.“

Ден 9 | Тези, които така ходят

Филипяни 3:15-21

*„И така, нека ние, колкото от нас са съвършени, **да мислим така**; и ако вие мислите за нещо по друг начин, Бог и това ще ви открие. И така, дотам, докъдето сме достигнали, нека ходим (според това правило, като мислим същото). Братя, бъдете всички мои подражатели и **внимавайте на тези, които живеят според примера**, който ние ви дадохме. Защото мнозина живеят, за които много пъти съм ви казвал, а сега и с плач ви казвам, че са враговете на Христовия кръст, чийто край е погибел, чийто бог е коремът, чиято слава е в техния позор, които отдават ума си **на земните неща**. Защото нашето гражданство е **на небето**, откъдето и очакваме Спасител – Господ Исус Христос, който ще преобрази нашето унижено тяло, за да стане съобразно с Неговото славно тяло според действието на Неговата сила, с която Той може да покори всичко на Себе Си.“*

Имайте този ум

Нека си припомним какъв ум ни увещава да имаме Павел...

Филипяни 2:5 „Нека във вас бъде този ум, **който беше и в Христос Исус**.“

Ние трябва да имаме същия ум като Христос; ум на съвършено доверие и подчинение на Неговия небесен Отец. И както току-що обсъдихме, човек с този ум ще има такава сигурност в своята идентичност като възлюбено Божие дете, че ще може да издържи и да продължи през изпитанията с надеждата за радостта от разкриването на Божията любов на хората около тях.

„И ако мислите вие нещо другояче“, казва Павел, *„Бог ще ви открие и него“ (Фил. 3:15).* Докато растем в нашето ходене с Христос, изучавайки Неговия живот и молейки се за Неговия Дух, ние ще разберем Неговия ум и вяра по-пълно. Така Бог ще може да ни разобличи за области в брака ни, където не мислим, не говорим или не действаме както Той би постъпил.

И не трябва да се обезсърчаваме, когато Той разкрива тези неща, а да се доверим на Този, който е верен да завърши делото Си в нас!

Фактът, че имаме очи да видим и да признаем нашите недостатъци, е доказателство за работата на Неговия Дух и самата увереност в нашата победа в Него, докато продължаваме да Го гледаме и Му позволяваме да ни промени по Своя образ.

Обърнете внимание на тези, които ходят така

В допълнение към директното гледане към живота на Христос, ако помолите Бог да го направи, Той ще изпрати красиви примери на процъфтяващи, съсредоточени върху Христос бракове в живота ви, които да бъдат източник на благословения и съвет за вас.

Мога да свидетелствам, че през цялото време, когато съм се молила за богоугоден съвет как да блауспявам в периода на необвързаност, как да се ориентирам в нова връзка, как да се подготвя за брак, как да бъда благочестива съпруга и сега как да се подготвя за деца, Бог беше изключително верен, за да постави на пътя ми хора, от които можех да търся образец и да получа библейска мъдрост.

Затова ви насърчавам да се молите и с тази молитва. Частите на тялото Христово трябва да се назидават и издигат едни други. Всяка двойка, която наистина има ума на

Христос, ще намери за абсолютна радост и благословение да помогне на по-млада (или по-нова) двойка да се ориентира в брачното пътуване.

Но с желанието си за не бесна мъдрост трябва да проявяваме проникателност, когато разглеждаме една двойка като източник на съвет. Павел описва тези, „*чийто край е унищожение,*“ (Фил. 3:18-19), като дава някои полезни индикатори, които да вземаме под внимание:

- **„Чийто Бог е коремът...“** Обожават ли плътските удоволствия? Тази гръцка дума, преведена като „корем“, може да се отнася за физическото небце и стомах *или* за низшите страсти и желания на плътския човек. Следователно това предупреждение със сигурност включва онези, които се отдават на прекалено стимулиращи и нездравословни храни, но може да включва и онези, които се отдават на сексуални излишъци, пристрастяващи вещества или нерентабилни развлечения и забавления.
- **„Чиято слава е техния срам...“** Славят ли се/хвалят ли се (откриват ли стойността си) с черти от живота си, които светът може да аплодира, но които са срамни за Бог?
- **„Които са насочили ума си към земните неща...“** Дали умовете им – техните цели, амбиции, ежедневни желания – са съсредоточени върху временните неща на тази земя, които в крайна сметка няма да струват нищо?

Дори ако една двойка, чийто живот разкрива тези качества, изповядва, че е християнска, според Павел те нямам ума на Христос и всъщност са *врагове* на кръста. Това може да е трудна сентенция, но за нас е много важно да знаем кого е безопасно да допуснем като „модел“ в живота си.

Изход 20:7 „Не вземай напразно името на ГОСПОДА, твоят Бог, защото Господ няма да счита за невинен онзи, който взема името Му напразно.“
(Превод на Кинг Джеймс Версия)

Да „вземеш“ в този контекст означава **да вземеш и да носиш със себе си**. С други думи, тази заповед не се отнася просто до използването на Божието име като проклятие или псувня, както мнозина предполагат (въпреки че това със сигурност също не е мъдър навик). Но тя говори за приемане и носене на името на Господ – наричайки себе си последовател на Бог или в днешно време християнин – но правейки това „напразно“, защото не умираете за себе си и не позволявате на Христос да живее чрез вас.

Въпреки че всяка двойка може да изповядва християнството, ние сме призовани да имаме духовна проницателност и съумяваме да проучим „плодовете“ (**Гал. 5:22-23**). Това е единственият начин да се определи дали корените на дървото са здрави.

Ако една двойка наистина има „ума на Христос“, ние ще видим **плодовете на Неговия Дух** – любов, радост, мир, дълготърпение, доброта, любезност, вяност, нежност и самоконтрол – в техния живот и връзката им, и по Божията благодат техният съвет ще бъде такъв, че да ни помогне да произведем същите плодове в собствения си брак.

Но ако двойката *изглежда*, според нашето разбиране, че напразно носи името на Христос, ние не ги съдим. Все още ги обичаме и благославяме, но не бива да гледаме на тях като на пример.

Небесни граждани

Един от най-мощните начини да предпазим себе си и

браковете си от носене на Христовото име напразно е винаги да имаме предвид, че този свят е само наш временен дом и че ние сме поклонници и посланици на небесното царство.

Това е едно от ключовите качества, които искаме да търсим в друга двойка, за да можем да разпознаем дали са чист, Христов образец, на който да внимаваме, и който в крайна сметка би ни помогнал да стигнем до небето.

Колосяни 3:1-3 *„И така, ако сте възкресени с Христос, търсете онова, което е горе, където е Христос, седнал отдясно на Бога. Насочете мислите си към нещата горе, а не към тези на земята. Защото умряхте и животът ви е скрит с Христос в Бога. Когато се яви Христос, нашият живот, тогава и вие ще се явите с Него в слава.“*

Ден 10 | Рагвайте се в Господа

Филипяни 4:1-9

„И така, възлюбени и много желани мои братя, моя радост и мой венец, **стойте така твърдо в Господа**, възлюбени! Напътствам Еводия, напътствам и Синтихия да бъдат единомислени в Господа. Също и теб умолявам, искрени ми съработнико, помагай на тези жени, които се бориха заедно с мен за благовестието заедно с Климент и с други мои съработници, чиито имена са в книгата на живота. Винаги се **радвайте** в Господа! Пак казвам: Радвайте се! Нека **вашата кротост** да бъде позната на всички хора. Господ е близо. Не се безпокойте за нищо, но във всяко нещо с молитва и молба изказвайте молбите си на Бога **с благодарение**; и Божият мир, който превъзхожда всеки разум, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христос Иисус. Най-накрая, братя, всичко, което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е достойно за обич, което е благодатно, ако има нещо добродетелно и ако има нещо похвално, **размишлявайте за тези неща**. Това, което сте и научили, и приели, и чули, и видели в мен, него вършете; и Бог на мира ще бъде с вас.“

Стойте здраво

Бог обещава, че когато изградим живота си, брака си и дома си върху Неговото Слово, ще бъдем укрепени да издържим каквито и изпитания да дойдат.

Матей 7:24-25 „И тъй, който слуша тези Мои думи и ги изпълнява, ще го оприлича на мъдър човек, който построи къщата си на канара; и тази къща **не падна**, защото беше основана на скала.

Псалм 16:8 „Поставям винаги Господа пред себе си; защото Той е **отдясно ми, няма да се поклатя**.

Затова се зарадва сърцето ми и ликува славата ми; и плътта ми ще почива в надежда.

Павел също ни насърчава: „*Стойте, прочее, в свободата, чрез която Христос ни направи свободни...*” (Гал. 5:1). Ако наистина прегърнем свободата, която получаваме в Христос – да се научим да почиваме под Неговите грижи, както Той почива под грижите на Своя Баща – никаква сила на тъмнината няма да може да открадне радостта, която имаме в Него.

Колосяни 1:12-13 „...като благодарите на Отца, Който ни е удостоил да участваме в наследството на светиите в светлината; Който ни избави от властта на тъмнината и ни пресели в царството на Своя възлюбен Син.”

И Павел със сигурност е компетентен да говори от опит относно този принцип. Спомнете си какво преживели той и Сила...

Деяния 16:22-26 „Тогавата тълпата вкупом се надигна против тях, градските съдии им разкъсаха дрехите и заповядаха да ги бият с тояги. И като ги биха много, хвърлиха ги в тъмница и заповядаха на началника на тъмницата да ги пази здраво; а той, като получи такава заповед, ги хвърли в по-вътрешната тъмница и стегна добре краката им в клада. Но посред нощ, когато Павел и Сила се молеха с химни на Бога, а затворниците ги слушаха, внезапно стана голям трус, така че основите на тъмницата се поклатиха и веднага всички врати се отвориха, и оковите на всички се развързаха.”

От земна гледна точка никой не би обвинил Павел или Сила, че са били обезсърчени и дори депресирани по вре-

ме на това преживяване, но какво виждаме вместо това? Дори да бъдат бити и хвърлени в затвора не могат да отнемат свободата им в Христос!

Всъщност свободата, за която те се държали, била толкова мощно изразена чрез песните им на радост, докато лежали с гол гръб и окървавени на пода на затвора, че нейните небесни вибрации повлияли на физическото им състояние. Те разтърсили самите основи на земята и засегнали всички около тях.

Доказано е, че физическият затвор няма сила да ограничи свободата, която съществува в Христос. И тяхната вярънност да стоят твърдо в Господ довела не само до физическа свобода на другите затворници, но и до духовна свобода на тъмничаря и цялото му семейство (**Деяния 16:27-34**).

Когато се хванем за силата на Господ с цел да устоим здраво в Него, ще видим как в собствения ни живот се отварят както затворническите врати, така и бракове, и тази атмосфера на свобода ще се усеща от всички в нашата сфера на влияние.

Нежност, позната на всички

Виждат ли другите нежност в начина, по който отвърщваме на брачния си партньор, особено когато е направил нещо нередно? Нашето поведение разкрива ли безусловната любов на Христос?

Когато държим на преден план факта, че всеки грях нанява лично Исус (**Исая 63:9**), придобиваме изцяло нова оценка за начина, по който Той се е отнасял към живеещите в грях. Спомнете си как говорил на жената, която била хваната в изневяра,

Йоан 8:10-11 „Когато Исус стана и не видя никого

освен жената, каза ѝ: „Жено, къде са тези твои обвинители? Никой ли не те осъди? Тя каза: "Никой, Господи." И Исус ѝ каза: Нито аз те осъждам; иди и не съгрешавай повече.“

Нежността на Христос била видяна и позната от всички, поради което множеството се стичало да чуе Неговото учение. Както казали служителите, които били изпратени да Го арестуват (и се върнали с празни ръце), „*Никой човек никога не е говорил така, както този Човек!*“ (**Йоан 7:46**)

Светът очаква от нас (и дори ни насърчава) да се нахвърляме и да се защитаваме срещу онези, които ни причиняват болка. Но Исус никога не е правил това, въпреки че всеки от нас Му е причинил *голяма* болка.

По този начин проявяването на нежност, когато другите очакват грубост, е могъщо откровение за силата на Бог да трансформира човешкото сърце по Негово подобие.

Други ще забележат тази разлика и ще бъдат привлечени от вас, за да научат за Този, който е направил това за вас! Когато проявяваме Неговата нежност в нашите бракове и домове, ние със сигурност ще изпъкваме като „*избран род*“ (**1 Петрово 2:9**) и ще свидетелстваме, че наистина „*Господ е близо*“.

Молитва с благодарност

Божият мир, който превъзхожда *всяко* разбиране, поддържайки ни спокойни, нежни и радостни напред всяка трудност, ще бъде наш само когато се научим да се молим „*с благодарност*“. (**Фил. 4:6**)

Простото умоляване на Бог с нашите молби няма да има същия ефект. Всъщност говоренето с Бог за всичките ни проблеми и спирането дотук е по-вероятно да *увеличи* безпокойството, защото умът ни остава фокусиран върху

проблема, а не върху решението.

Но когато изберем да *благодарим* на Бог за проблема и за отговора, който все още не можем да видим, ние упражняваме вяра в избора да се доверим, че Бог има решението, и оставяме фокуса си там. Култивирането на тази благодарност ще позволи Неговото обещание за мир да се реализира в сърцето и дома ви.

Размишление върху положителното

Когато си позволяваме да се занимаваме с негативни мисли за нашия съпруг или брак, ние не само даваме право на Сатана да ни ограби Божия мир, но и прославяме дявола. Той е обвинителят на братята (**Откр. 12:10**). Той е този, който обвинява вашия съпруг пред вас и пред Бог.

Но какво е **вярно**? Какво *казва Бог* за вашия брачен партньор?

- Той е изкупен чрез кръвта на Агнето. (**I Петр. 1:18-19**)
- Той е Негово творение, създадено в Христос Исус за добри дела и предопределен за осиновяване в Него. (**Еф. 2:10, 1:5**)
- Бог има красив план и цел за неговия живот (**Еремия 29:11**) и **вие** сте част от плана за тяхното спасение! (**I Петр. 3:1-7**)
- Бог е верен да завърши доброто дело, което е започнал в него. (**Фил. 1:6**)

Всяко чувство на отчаяние, безнадеждност, съмнение или страх от бъдещето не идват от мястото на вярата в Бог и следователно е грях. „...*Защото всичко, което не е от вяра, е грях.*“ (**Римл. 14:23**)

Евреи 11:1 „А вярата е даване на твърда увере-

ност в онези неща, за които се надяваме, доказателство за неща, които не се виждат.“

Евреи 11:6 *„А без вяра не е възможно да се угоди на Бога, защото който идва при Бога, трябва да вярва, че има Бог и че Той възнагражда тези, които Го търсят.“*

Когато не действаме чрез вяра, грехът отделя сърцата ни от Бог, така че не можем да Го видим или да почувстваме присъствието Му, поради което Бог не може да ни благослови със Своя мир, докато прегръщаме тези мисли.

Когато дойдем при Него, трябва да вярваме в любовта и обещанията Му, за да може сърцето и живота ни да бъдат отворени за получаване на Неговите благословения.

„Добър отзвук“

Фокусирането върху благодарността и възхвалата във всяка област на живота е примерът, който Павел ни насърчава да следваме, и причината, поради която той може да получи Божия постоянен, свръхестествен мир дори сред най-ужасните изпитания.

Когато възхваляваме Бог ежедневно с добри разкази за нашия съпруг, атмосфера на вяра ще изпълни дома ни и ще благослови обилно близките ни, докато Бог продължава да им помага да станат като Исус.

Усъвършенстване чрез практика!

Предизвикайте себе си в продължение на един месец да водите ежедневен дневник на благодарността, започвайки с „Благодаря ти, татко за...“ и изброявайки 10 неща, за които сте благодарни всеки ден относно вашия съпруг.

Ден 11 | Грижа и заговорство

Филипяни 4:10-14

*„Но аз много се радвах в Господа, че сега най-после направихте **отново да се прояви вашата грижа към мен**; за което наистина сте се грижили, но не сте имали благоприятна възможност. Не казвам това поради оскъдност, защото се научих **да съм доволен** в каквото и състояние да съм. Зная и в оскъдност да живея, зная и в изобилие да живея; навсякъде и във всичко съм посветен в тайната да мога да живея и сит, и гладен, и в изобилие, и в оскъдност. **Всичко мога чрез Онзи, който ме укрепва.** Но въпреки това направихте добре, като взехте участие в скръбта ми.“*

Използване на възможност

Вярващите във Филипи не престанали да се грижат за Павел, но им липсвала възможността да покажат своята грижа. Красивото в брака е, че всеки нов ден предоставя стотици нови възможности да позволите на грижите ви за съпруга ви да процъфтяват и да бъдете приети от тях с радост!

И дори тяхната *радост* да не е толкова очевидна, колкото тази на Павел, можете да сте сигурни, че вашите действия на любяща грижа ще предизвикат нотки на благодарност да се издигнат към Бог от сърцата им, докато бавно ги смекчава и увеличава желанието им да се грижат за вас.

Доволни във всяко състояние

Дори когато Павел не получава външни прояви на любов от вярващите, на които служи, той има мир в Христос. Той се доверява на любовта им към него и на Бог. Няма

нужда да вижда последователни доказателства.

Ако преминете през период, в който съпругът ви външно не проявява много грижа и привързаност към вас, помислете дали Бог не иска да използва това време, за да ви помогне да намерите истинското и трайно удовлетворение, което може да се намери само в Него.

Когато поемем това удовлетворение, ще можем да продължим да проявяваме безусловна любов към съпруга си през тези времена. Ще бъдем подкрепени, за да можем да поставим техните нужди над нашите и да обмислим през какво **преминават** и как можем да помогнем да се свържат отново с Източника на любовта.

Силата на Христос

Каква е силата на Христос?

Йоан 5:30 „Аз не мога сам да направя **нищо**. ...“

Исус не се опитал да намери в Себе Си сили да продължи да обича безусловно. Ние също не трябва да правим това!

Йоан 5:30 „... не търся *Моята собствена воля, а волята на Отца*, който Ме е изпратил.“

Силата на Христос се намирала в това да не търси собствената Си воля. Той бил станал напълно едно с падналото човечество и волята на Неговата плът със сигурност щяла да се отдръпне от живота на пълна безкористност, която Той бил призван да прояви.

Но Неговата плът **никога не** е имала силата да Му повлияе, дори и в мисълта, защото сърцето и умът Му били изцяло отдадени да вършат волята на Неговия Отец. Тази преданост била просто плод на сигурността, която имал в

Своята самоличност и вярата, че Неговият Отец го обича.

Виждаме кулминацията на това посвещение да започва в Гетсиманската градина, когато тежестта на отхвърлянето на Неговия Отец от света започнала да Го смазва, дотам че потта Му се превърнала в големи капки кръв. В този момент Той подновил завета Си с Бог,

Лука 22:42 „... Не Моята воля, а Твоята да бъде.“

Тъй като приел напълно волята на Своя Отец над Своята собствена, Той успя да получи сила от ангела, изпратен да Му служи, за да укрепи онази непоклатима преданост, която щяла да Го преведе през времето на тежкото изпитание, което стояло пред Него – изпитание, по-тежко от всяко друго, през което човек някога ще премине.

Припомнянето на последните сцени от живота на Христос е достатъчно, за да накара всеки да заплаче в покаяние заради това как реагираме в изпитанията, пред които сме изправени с нашите съпрузи.

Заветът, който Христос сключил със Своя Отец за изкуплението на човечеството, има за цел да бъде илюстриран на света чрез нашите брачни завети – съпругите ще се подчиняват и ще се доверяват на своите съпрузи, точно както Христос се подчинява и вярва на Своя Отец, а съпрузите обичат техните съпруги, както Христос обича църквата и дава живота Си за нея.

Всяко от тези посвещения изисква изучаване на живота на Христос и овладяване на силата Му чрез следване на Неговия пример на пълно отдаване и подчинение на волята на Неговия Отец, дори до смърт.

Източникът на Неговата сила

Йоан 14:10 „... Отец, който обитава в Мен, върши

делата."

Христос успял да остане верен на завета, защото никога не пренебрегнал тихото Си време насаме със Своя Отец, молейки се да бъде изпълнен с Неговия Дух, така че всяка дума, която ще каже, всяко действие, което ще извърши, да бъдат извършени от Духа на Неговия Баща, а не чрез човешката Му плът.

Бог е обещал и е верен да направи същото за нас, за да може победата на Христос да бъде наша!

Езекиил 36:26-27 *„Ще ви дам ново сърце и нов дух ще вложи във вас; Ще извадя каменното сърце от плътта ви и ще ви дам сърце от плът. Ще вложи Духа Си вътре във вас и ще ви направя да ходите в наредбите Ми, и ще пазите присъдите Ми и ще ги вършите.*

Ден 12 | Той ще се погрижи

Филипяни 4:15-23

„А и вие, филипяни, знаете, че в началото на делото на благовестието, когато излязох от Македония, нито една църква не влезе във връзка с мен за даване и взимане, освен единствено вие. Защото и в Солун един и два пъти ми пращахте за нуждата ми. Не че търся подаръка, но **искам плода, който се умножава за ваша сметка**. Но получих всичко и имам изобилно. Наситих се, като получих от Епафродит изпратеното от вас, благоуханна миризма, жертва приятна, благогодна на Бога. **И моят Бог ще снабди всяка ваша нужда** според Своите богатства в слава в Христос Исус. А на нашия Бог и Отец да бъде слава за вечни векове. Амин. Поздравете всеки светия в Христос Исус. Поздравяват ви братята, които са с мен. Поздравяват ви всичките светии, а особено тези, които са от императорския дом. Благодатта на нашия Господ Исус Христос да бъде с вашия дух. (Амин.)“

Търсене на плода

Бог иска да произведе в нас плодовете на Неговия Дух и много от нас се молят това да стане. Но дали сме готови да издържим това, което е необходимо, за да култивираме тези плодове?

Павел бил благодарен да види щедростта на тази църква, не защото бил в отчаяна нужда, а защото това било доказателство за работата на Духа в сърцата им. Когато даваме себе си безкористно на своите съпрузи, Божието сърце се радва, защото Той знае, че тези действия работят за преобразяване на нашите характери по Негово подобие.

Галатяни 5:22-23 „Но плодът на Духа е любов, радост, мир, дълготърпение, благодет, милосърдие,

вярност, кротост, себеобуздание. Срещу такива няма закон."

Запомнете тези плодове и пожелайте да благословите половинката си с добри дарове, не защото е спечелила нещо или защото искате нещо в замяна, а за да могат тези плодове да бъдат култивирани в собственото ви сърце.

Бог ще снабди всяка ваша нужда

Чували ли сте някога поговорката „Невъзможно е да надминеш Бог“? Е, вярно е!

И как да дадем нещо на Бог? Спомнете си какво казва Исус,

Матей 25:40 „... Истина ви казвам, доколкото сте го сторили на един от тези Мои най-малки братя, на Мен сте го сторили.“

Всяко мило и любящо действие, което правим за нашия брачен партньор, е сякаш го извършваме спрямо самия Христос. Защо е така? Защото „в Него всичко се състои“ или „се крепи“ (**Кол. 1:17**).

Чрез Своя Син нашият небесен Отец поддържа живота на съпруга ни всеки ден. Следователно всяка болка, която той изпитва, я усеща и Бог, и всеки дар, който той получава, благославя също и самия Бог.

Притежаването на този начин на мислене ще ни помогне да продължим да обичаме и да служим, дори ако не се чувстваме обичани в замяна, защото в крайна сметка знаем, че **Бог** ни обича и е направил всичко, което е могъл, за да го докаже, като е дал Своя Син!

Колосяни 3:17-19, 23-24 „И каквото и да вършите с думи или дела, вършете всичко в името на Гос-

под Исус, като благодарите на Бог Отец чрез Него. Съпруги, подчинявайте се на съпрузите си, както подобава в Господа. Мъже, обичайте жените си и не се озлобявайте към тях. (...)

И каквото и да правите, правете го от сърце, **като на Господа, а не като на човеци**, като знаете, че от Господа ще получите като награда наследството; защото вие служите на Господ Христос.

Ефесяни 6:6-8 „... Не за да ви виждат, като човекоугодници, но като слуги на Христос, вършещи Божията воля от сърце, с добра воля, служейки като **на Господа, а не като на човеци**, знаейки, че който прави добро, ще получи същото от Господа, независимо дали е роб или свободен.

И каква е „наградата на наследството“, която ще получим?

I Петър 1:4-7 „... Наследство нетленно и неопетнено и което не повяхва, **запазено на небето за вас**, които сте пазени от Божията сила чрез вяра за спасение, готово да се разкрие в последното време. В това много се радвате, въпреки че сега за малко, ако е необходимо, сте били наскърбени от различни изпитания, за да може истинността на вярата ви, която е много по-ценна от златото, което загива, макар да е изпитано с огън, да бъде намерена за похвала, почит и слава при откровението на Исус Христос,

Бог ни е направил „сънаследници“ с Христос (**Римляни 8:17**) и е дал „всичко“ в ръцете Му (**Йоан 3:35**). Следователно, ако пребъдваме в Него, имаме всичко, **от което** се нуждаем!

II Петър 1:3-4 „... Понеже Неговата божествена

*сила ни е подарила **всичко, което е необходимо за живота и благочестието**, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила, чрез които се подариха скъпоценните ни и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници в божественото естество, като сте избягали от произлязлото от похотта разложение в света”*

Като позволим на Христос да живее живота Си в нас и нашите бракове, ние се хващаме за това наследство и откриваме, че е *наистина* невъзможно да изчерпим Бог. Той вече е осигурил всичко, от което се нуждаем за ежедневния живот и за благочестието – съвършенството на нашите характери.

Като безусловно служим на нашите съпрузи като на Бог и ги обичаме, а не като на човеци, вярвайки в Неговите обещания и участвайки в Неговата божествена природа, ние ще изпитаме това изобилие от благословения, което преобразява нас, съпрузите ни, браковете ни и домовете ни.

И чрез Неговата благодат ще станем фарове за светлина в нашите общности, за да може да се види истинският образ на Бог и хората около нас да бъдат привлечени в благословеното общение с нашия Отец и Неговия възлюбен Син.

І Йоан 1:3-4 „... Това, което видяхме и чухме, ви възвестяваме, за да имате и вие общение с нас; и наистина нашето общение е с Отец и с Неговия Син Исус Христос. И тези неща ви пишем, **за да бъде радостта ви пълна.**”

Матей 5:14-16 „Вие сте светлината на света. Град, който е разположен на хълм, не може да бъде

скрит. Нито запалват светило и го слагат под кошница, а го поставят на светилник, и то свети на всички, които са в къщата. **Нека така свети светлината ви** пред хората, за да видят добрите ви дела и да прославят вашия Отец на небесата."

Няколко месеца след началото на новия ни съвместен живот, след като се сблъсках с ежедневните трудности на брачния живот, както и с радостите му, стигнах до книгата Филипяни в личното си време за посвещение. Тогава Бог ме насочи да започна задълбочено изучаване на Павловото писмо, и да прилагам неговите съвети относно взаимоотношенията към нашия брак, за да може нашият съюз да служи за проповядване на вечното Евангелие и да прославя нашия небесен Отец.

Ако и вие имате това желание, ви каним да участвате заедно с нас в плодовете на това изучаване, за да може и вие също да получите преобразяващата сила на Божието слово в сърцата и домовете си.

„И така, онова, което Бог е съчетал, човек да не го разлъчва.“
Марк 10:9